

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LI Nr. 12 251 Prima ediție Miercuri 13 ianuarie 1982 6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ÎNȚĂPTUIREA OBIECTIVELOR DEZVOLTĂRII ECONOMICO-SOCIALE A PATRIEI

Faptele muncii, calitatea muncii — măsura spiritului de răspundere

Am pășit de curând, după bilanțul fierent al anului, în anul cincinzeșu, într-un nou an de muncă, de activitate creatoare dedicată îndeplinirii obiectivelor mobilizatoare ale celui de-al XII-lea Congres al partidului. Asa cum rezultă din experiența de până acum, un rol deosebit de important în amplificarea succesorilor, în înfăptuirea corespunzătoare a sarcinilor de plan revine în momentul de față afirmării plene a răspunderii individuale și colective la fiecare loc de muncă. În acest sens, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1981: „Trebuie să punem ordine și disciplină și să ridicăm nivelul de răspundere al oamenilor de stat în toate domeniile de activitate. Avem hotărâri și planuri bune. Hotărârile însă sunt buna organizare și repartizare a forțelor, creșterea spiritului de răspundere, lichidarea birocratismului”.

legitimă de perfecționare și autoperfecționare, preocuparea de a valorifica inițiativa și priceperea oamenilor, atitudinea intransigentă față de neajunsuri — toate unite și subsumate telului suprem: dezvoltarea rapidă a patriei. Izbinda cauzei socialiste, înțelegând că în lumina învățămintelor practice, de adevărată legitimitate: la originea oricărei creșteri semnificative a eficienței muncii se află răspunderea de adevărată proprietate, de bun gospodar. De aceea, spiritul de răspundere trebuie cultivat cu toată stăruința prin cele mai diverse metode ale muncii politico-educative, în așa fel încât aceasta să se manifeste permanent, deopotrivă la locul de muncă și acasă, în viața de zi cu zi, în orice împrejurare.

Este în spiritul politicii partidului nostru, în stilul său exigent de abordare a problemelor, ca analizând succesele și rezevele, totodată și deficiențele care se mai mențin atât în planul realizării sarcinilor economice, cât și în cel al devenirii morale, să infățișeze cu luciditate și intransigență neajunsurile existente într-un domeniu sau altul. Din acest punct de vedere, la plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1981, în expunerile, cuvântările și indicațiile secretarului general al partidului s-a insistat asupra faptului că în anumite activități din cadrul unor unități mai mici sau mai mari, chiar la anumite oameni investiți cu funcții de răspundere în conducerea diferitelor sectoare ale activității economico-sociale, există tendința de a se sustrage modulul nostru de a înțelege răspunderea, spiritul revoluționar în care trebuie exercitată aceasta. Apar și situații în care unele organe și organizații de partid, unii activiști s-au obișnuit într-un anumit fel cu lipsurile și în loc de a lupta împotriva lor, de a le combata prin toate mijloacele de care dispun, încearcă să le justifice, considerându-le ca firești, normale.

Se manifestă în activitatea unor obiective în lipsa măsurilor vizibile, în loc de a se mobiliza, de a-și face un profund examen de conștiință, să anuleze la autocritică demagogică, la anșamentul formal care rămân sau nu consensul vizibil, într-un proces verbal, pentru ca la firea unui nou oriel, ele să fie re-luate, oasind astfel din autocritică în autocritică. Sînt evidente aici o denaturare a sensului real al autocriticii și îndepărtarea de la adevărată răspundere de care aceasta o presupune. Dacă într-o anume unitate trebuie să se facă, dacă din cauza superficialității și lipsosabilității se înșoșesc bunurile materiale, iar îndepărtarea de la adevărată răspundere de care aceasta o presupune. Dacă într-o anume unitate trebuie să se facă, dacă din cauza superficialității și lipsosabilității se înșoșesc bunurile materiale, iar îndepărtarea de la adevărată răspundere de care aceasta o presupune.

În înțelegerea revoluției socialiste, în înțelegerea proprietății colective asupra mijloacelor de producție, partidul și clasa noastră muncitoare și-au asumat în fața întregii națiuni o răspundere deosebit de mare, care trebuie exercitată într-un profund spirit revoluționar. Nici un alt partid și nici o altă formă de organizare socială nu puteau să genereze o asemenea răspundere cu adevărat revoluționară. În practica construcției socialiste, operă istorică realizată prin excelență de către omul conștient de locul și menirea sa în societate, s-a definit mai bine însuși principii vitale al răspunderii sociale, civice a fiecărui membru al societății noastre. Realizările istorice ale poporului nostru în anii socialismului au la bază activitatea plină de răspundere pe care fiecare om al muncii a depus-o în domeniul său de activitate. În tot ceea ce s-a produs astăzi în România — o industrie modernă, o agricultură în plin avânt, o cultură nouă — se rezeasă peceata noului răspundere, în spiritul căreia au acționat oamenii și pe care, în expresia ei supremă, o numim cu încredințarea răspundere colectivă. O răspundere în cadrul căreia descifrăm deopotrivă competență și dăruire, abnegație și dorința

de a realiza, în condițiile unei activități revoluționare, o cultură nouă — se rezeasă peceata noului răspundere, în spiritul căreia au acționat oamenii și pe care, în expresia ei supremă, o numim cu încredințarea răspundere colectivă. O răspundere în cadrul căreia descifrăm deopotrivă competență și dăruire, abnegație și dorința

de a realiza, în condițiile unei activități revoluționare, o cultură nouă — se rezeasă peceata noului răspundere, în spiritul căreia au acționat oamenii și pe care, în expresia ei supremă, o numim cu încredințarea răspundere colectivă. O răspundere în cadrul căreia descifrăm deopotrivă competență și dăruire, abnegație și dorința

de a realiza, în condițiile unei activități revoluționare, o cultură nouă — se rezeasă peceata noului răspundere, în spiritul căreia au acționat oamenii și pe care, în expresia ei supremă, o numim cu încredințarea răspundere colectivă. O răspundere în cadrul căreia descifrăm deopotrivă competență și dăruire, abnegație și dorința

REPORTAJ DIN ACTUALITATEA SOCIALISTA A ȚĂRII

Ceturile dimineții se desprind ușor, sosește a nouă și zburăm cu un TV spre baraj — sore „Gura apelor”, cum se spune din vechi acestui loc. În vară, Rîul Mare inabite Lăpușului și alte ape. Trece de coloana atelierelor mecanice, lăsam în dreapta câteva vilioșe de oameni iubitori de singurătate, încrucșăm drumul spre marea carieră și intrăm între casele parca mai zvelte, ancorate în aneazit. Bineînțeles, seful șantierului inginerul Dan, și el la baraj și îndată vom întâlni un bărbat zdravăn, bine clădit sub hainele de lucru, adevărat om de munte. De 25 de ani lucrează pe asemenea șantier, îl învințim pentru rezistența de fier, îl felicităm, dar parca din întâmplare își descheie pufosica și zăresc un fel de chimbr de piele groasă încingându-i mijlocul. Lombocistică, aple, drumurile, vîrsta, sigur, înțeleg. Sint impresionat, spun că s-ar putea trage spre locuri mai calde, dar el zîmbeste: — Nu pot trăi în alt mediu, e la baraj și să-l las colouă asta? Îl fac și pe asta și om mai vedea...

Barajul de la „Gura apelor”

Printre constructorii sistemului hidroenergetic Rîul Mare — Retezat (II)

de Nicolae JIANU

Asa cum arată acum, barajul e abia schița celui care va crește pînă la înălțimea de 170 m. Într-o secțiune de argilă blestemată argilă care nu se poate turna decit uscată, și prisoșul de ancoramente se vor instala filtre de balast natural sau cu granulele controlate. Volumul total de umpluturi în corpul barajului este de 9.030.000 metri cubi. Acumularea „Gura apelor” creată de baraj va avea un volum de 210 milioane metri cubi. Iată, azi e o zi cu soare, argila se va usca și va urma o noapte de goană, zeci și zeci de basculante de mare tonaj vor transporta și ziua de dau seama că n-am pierdut miine și noaptea viitoarea, cit va fi vreme uscată. Și este vorba de vreo 30 km de la Riu de Muri, unde se află un munte din clisa asta care va asigura mobilitatea nucleului. Barajul este o lucrare delicată, o descriere a structurii lui ar entuziasma pe neștuturii. Sute de proiectoare asigură lucrul de noapte și ne vom întoarce aici spre a vedea cum sint cam întunecate și voi fi repede predat tinărului inginer Deak Zoșan, care mă va purta ore lungi de noapte pe șantierul barajului și pînă la misterioasa carieră de ancoramente asub. Observ îndată că Deak este un tehnicianului modern, pentru că el condamnă specializarea unilaterala. Un inginer trebuie să fie și mecanic, și electrician, și geolog, și chimist. Pe lingă asta el vede necesară cunoșterea citiva limbi de largă circulație. Sigur, ideal greu de atins de origine, important este că această opinie propagă un nou stil de muncă, un nou început. Sîm pe marginea praștiei pe fundul căreia se mîșca ciudate mașini linistite, un fel de grupă care așinează argila, o pregătesc pentru stratur viitor. Dar în același timp se controlează umiditatea argilei: cea cu un procent mai mare de 20 la sută de apă este înlăturată pe loc de bulldozere sociale. În general, oamenii puțin sub lumina puternică a proiectoarelor și bănușesc ușor o constinciozitate

VASLUI:

O nouă capacitate de producție

La Întreprinderea „Textila” din municipiul Vaslui a intrat în funcțiune o nouă capacitate de producție la secția de finisaj, de 13 milioane metri pătrați țesături pe an. Întreprinderea produce acum la parametrii proiectați. La lucrările realizate înainte de termen de către constructorii vasluieni, au fost înregistrate importante economii de materiale. (Petru Neucula).

TURNU MĂGURELE:

Livrări în avans la export

Pe lingă realizările obținute în folosul agriculturii din țara noastră, colectivul de muncă al Combinatului de îngrășăminte chimice din Turnu Măgurele a livrat în avans partenerilor externi, în prima decadă a acestei luni, peste 2.000 tone de uree de calitate superioară. (Stan Ștefan).

In spiritul recentelor decrete ale Consiliului de Stat, prin cointeresarea materială a țărănimii

In agricultură: MUNCĂ MAI BUNĂ, PRODUCȚII SPORITE, VENITURI MAI MARI!

In atelierile S.M.A. Poșta Cilnău, județul Burzu, se munceste cu spor la repararea tractoarelor și semăntorilor. Foto: S. Cristian

Cum sint înțelese noile reglementări, ce măsuri se iau pentru aplicarea lor, cum se acționează pentru pregătirea producției agricole din acest an

Paul DOBRESCU

(Continuare în pag. a V-a)

Patosul constructiv, creator al culturii

Insemnări de Pompiliu MARCEA

Fierul vechi și... fierul rău

„Nevoia te învață ce nu-ți e via”, spune proverbul. În cazul de față l-ăș modifica puțin și oș zice că nevoia te învață cînd îți e voia, adică atunci cînd dorești cu adevărat să realizezi ceva, să nu te dai bătut. Dar iată ce m-a determinat să gîndesc astfel: — Mări dificultăți avem cu piesele de schimb, îmi spune inginerul Aurel Deliu, directorul S.M.A. Mihail Kogălniceanu (Fulcea). Neprimind-le, negăsindu-le, m-am tot frînat în drumurile noastre. Și atunci, prin depozitul de fier vechi din gara Cataloi. Am constatat că se aduc acolo, printre fiare vechi, și piese bune sau aproape bune ce se pot reconștitui. Și atunci am desemnat un om care să se afle acolo permanent, în zilele cînd depozitul primește fier vechi. Omul nostru, priceput, alege piesele de tractor sau de combinat încă bune și le pune deoparte. Noi trimitem atunci fierul vechi autentic, echivalent în greutate, în locul pieselor ce ne trebuie...

DISCIPLINA — cel mai productiv „utilaj” în stăpînirea fiecărui om al muncii!

Anchetele „Științei” în întreprinderi, instituții și pe șantiere

Valoarea timpului de lucru in industrie

2,8 UN MINUT = milioane lei

168 O ORĂ = milioane lei

O spunem simplu, direct: disciplina este condiția primordială pentru bunul mers al producției și, în același timp, o îndatorire de înaltă răspundere muncitorească. Regăsim disciplina în rezultatele de zi cu zi, de ceas cu ceas; o regăsim în bilanțurile muncii pe o perioadă mai lungă sau mai scurtă, în calitatea muncii. Fără disciplină exemplară, fără ordine desăvîrșită în producție este de neconștit îndeplinirea mobilizatoarelor programe de dezvoltare economică, de creștere a nivelului de trai. Ea, disciplina, este nu numai o simplă componentă a atitudinii muncitorului sau specialistului față de propria muncă, ci o stare de spirit, un act de conștiință, de respect față de colectiv, față de societate. Retineti acest calcul: **INTR-UN SINGUR MINUT SE POATE REALIZA ÎN INDUSTRIE O PRODUCȚIE ÎN VALOARE DE 2,8 MILIOANE LEI; INTR-O ORĂ — 168 MILIOANE LEI.**

În momentul creației în ansamblu, dar cu deosebire în cel al creației spirituale, nu se poate construi rezistent în absența elanului sufletos și a eliberării totale de sub tutela egoismului pragmatice a pastunilor eretice emancipate de interese înguste. Cu-nimic toate acestea, virtuțile ale celor mai reprezentativi dintre făuritorii unei societăți umane, le putem structura sub forma de **romantism**, care, dacă este propusul de idealurile sociale cele mai înalte, propunându-și convertirea lor în realitate palpabilă, se închează în sintagma de **romantism revoluționar**, adeseori folosită și de precursorii țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ultima dată la recenta

IN PAGINA A II-A **Ce nu poate calcula nici calculatorul...** O ZI DE MUNCĂ, ORĂ CU ORĂ, LA ÎNȚEPRINDERE DE PRELUCRARE A MASELOR PLASTICE DIN BUCUREȘTI

Alături de voievozii destoinici și de amandantii de osti dăruiti cu vocația sacrificiului în slujba patriei, căreia i-au adus în cele din urmă independența și democrația mult visată, n-au lipsit niciodată, în decursul istoriei românești, ostii ai spiritului, făuritori de conștiințe și de valori artistice și morale, întreprinzând dimensiunile civilității materiale cu cele ale culturii. Căci nu există neîntințare economică fără specificitate, spirituală și gestul lui E. Lovinescu de a descuraja exagerările aberante ale unor tineri discipoli după care România ar fi fost un fel de „colonie spirituală a Franței” își avea o firească îndreptărire. Ca și lupta pentru limba românească a lui Nicolae Iorga, care a solidarizat în jurul său întreaga intelectualitate în momentul în care pe scena Teatrului Național se prelua puținea în scenă a unor rebururi scenice barozice.

În momentul creației în ansamblu, dar cu deosebire în cel al creației spirituale, nu se poate construi rezistent în absența elanului sufletos și a eliberării totale de sub tutela egoismului pragmatice a pastunilor eretice emancipate de interese înguste. Cu-nimic toate acestea, virtuțile ale celor mai reprezentativi dintre făuritorii unei societăți umane, le putem structura sub forma de **romantism**, care, dacă este propusul de idealurile sociale cele mai înalte, propunându-și convertirea lor în realitate palpabilă, se închează în sintagma de **romantism revoluționar**, adeseori folosită și de precursorii țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ultima dată la recenta

plenary a C.C. al P.C.R.

Romantismul, departe de a fi numai un curent ce datează ori localizează, este o permanență a sufletului uman, o realitate care a existat înainte de secolul prefăcăt a lui Iliuzo la Cromwell ori de bătaia pentru Hernani, ambele în deceniul al treilea al secolului trecut. Altfel spus, au existat romantici înainte de romantism și continua să existe și astăzi, cînd romantismul, ca un curent cultural, este

plenary a C.C. al P.C.R.

clouă de răgaz, spada cu lama de scris, înșind unmasilor mărturia vremii lor, spre a folosi celor ce vor veni. N-aveau nici un profit personal, își istorocau dimăritivă, egoria și simbul atit cit îl aveau, nu o dată își creau adversități, dar nu renuntau la ceea ce considerau a fi chemarea lor în slujba nației. Gestul lui Brinoveanu, unic în istoria universală, este sublim, imposibil de exprimat în cuvinte vrednice de măreția lui. O idee de anumiți circulație după care poporul român n-ar avea „vocația sacrificiului” rezistînd istoriei doar prin „capacitatea de adaptare” este sover zdreanțată de un destin ca cel al lui Brinoveanu, martir al unei mărtiri. Să ne amintim, apoi, puterea de Bălcescu, de puritate sufletului său neprimărit, incapabil de granzății de epurări profitabile. Grav bolnav, cu conștiința acută a sfîrșitului, acest strălucit cărturar nu s-a crutat nicicîl cu mal-nomșnat efort pentru a da patriei sale, „România mult iubită”, întreg obolul fizic și sufletic. Mîna a rămas încrîncată peste splendidele pagini de glorioare a marelui erou al Unității Naționale, marele Mihail Volevod. Rămînem, astăzi, dimidi de țară înșoșată, extraordinară a acestui tinăr romantic revoluționar (cîci cum altfel l-am putea spune?) care nu se poate explica decît prin pasiune, prin împătînirea ce conferă atita grandioare eroică imazinii sale într-o eternitate.

Să trecem și peste Carpați, în Transilvania erotică, pe care Eminescu și Iorga au considerat-o, totdeauna, „pămînt sacru românesc”.

(Continuare în pag. a IV-a)

ÎN AGRICULTURĂ MUNCĂ MAI BUNĂ, PRODUCȚII SPORITE, VENITURI MAI MARI!

**În spiritul
recentelor decrete
ale Consiliului de Stat,
prin cointereresarea
materială a țărănimii**

Cum sint înțelese noile reglementări, ce măsuri se iau pentru aplicarea lor, cum se acționează pentru pregătirea producției agricole din acest an

„Numai din mult se poate cîștiga mult!”

O demonstrație făcută acum, în miez de iarnă, de cooperatorii din Petrești — Dimbovița arată că de avantajele noilor reglementări poți beneficia numai depășind nivelurile „obișnuite” de producție

„Zi de iarnă asdră la Petrești-Dimbovița. Cu vînt tăios și tare care în timpul deschis îi îneca suflarea. Pe drumurile de hotăr se scura, lăsînd în urmă nori de braf inecacios, zeci de remorci și căruțe purtînd în ele „hrana” pentru pîmînt. Se lucrează la fertilizarea ogoarelor și semănturilor cu atîtă grabă și rost încît oamenii nici nu mai știu că de fapt este ziua lor de duminică. Sînt prezenți la datorie și cei ce răsînd de precizarea răsăditelor. În zootehnie am așuns după încheierea programului de dimineață. Mai erau aici doar cîțiva inginerii pentru curățenia sectorului. Echipa de la baza furajeră lucra însă cu efectul complet la pregătirea nutruturilor pentru hrana de seară. Desi de cîțiva ani încoace, la Petrești, prezența specialiștilor la locul de muncă este necesară doar în cazul unor lucrări majore și etimic și zilnică duminică alături de cooperatori.

Nici iarna nu este sezon de vacanță în agricultură... De aici, din Petrești, a pornit marea acțiune pentru înno-

larea podzolurilor sărace, pentru îmbunătățirea sîntății pîmîntului. Pe 1.600 hectare, pîmîntul a fost scozonit și frîmțat în profunzime pentru a se îmbunătăți permeabilitatea de substratul arabil și a se crea un mediu microbian capabil să favorizeze dezvoltarea bună a plantelor. Această grea și costisitoare lucrare a fost urmată de alte la fel de importante: îmbogățirea stratului fertil prin îngrășăminte și înlăturarea acidității solului prin aplicarea de amendamente. Ajutorul statului a fost atît cît putea fi dat unei cooperative, iar oamenii de aici trăiesc astăzi marea bucurie de a fi reușiți să facă, prin muncă lor, din pîmîntul lor sărăcăcios, un pîmînt de Bărăgan. Ce-i drept, multe au trebuit schimbate și în ce privește deprinderile vechi ale oamenilor în a lucra pîmîntul. Dar ei au înțeles că aceste schimbări sînt absolut obligatorii pentru a exista sansa reușitei depline.

În fond, în ce se concretizează această reușită? Ea este sintetizată de următoarele date:

	1971	1981
Valoarea producției globale — milioane lei	8,3	27
Valoarea producției nete — milioane lei	3,6	14,5
Fondul de retribuire — milioane lei	2,1	6,4
Valoarea normei de muncă — lei	20	60
Beneficii — milioane lei	—	5,6

Productiile au crescut, în aceeași perioadă, de aproape 3 ori, în anii agricoli buni. Producțiile din Petrești realizînd în medie la hectar 3.900—4.000 kg grâu, 4.000—4.600 kg orz, 5.500—6.000 kg porumb, 2.200 kg floarea-soarelui, 22.000 kg legume, iar în zootehnie producția de lapte a ajuns la 4.700 litri pe vacă, care vacă. Ca urmare a gradului

de eficiență ridicat cu care se lucrează aici, unitatea are în cont la bancă 12 milioane lei, sumă care îi permite nu numai să se autofinanțeze, dar să-și rămînă permanent un surplus de bani în bancă pentru care incasează, anual, dobinzi în sumă de peste 1 milion lei. Pe lângă investițiile făcute în ultimii ani, cooperativa agricolă din Petrești

a cheltuit 10 milioane lei pentru construirea și subvenționarea unui complex de porci la care este asociată cu alte două unități. Discuția cu specialiștii și cadrele de conducere ale cooperativei din Petrești, cu membrii cooperatori și cu mecanizatorii s-a axat mai ales asupra modului în care nolle măsuri de stimulare a producătorilor agricoli vor influența și mai mult creșterea producțiilor și, strins legat de aceasta, sporirea contribuției

Cultura	Suprafața — ha —	Cantitatea livrată la fondul de stat			Veniturile realizate — lei			Beneficiul la hectar — lei —	
		La ha — kg —	Total — tone —	La prețul de contractare	Primă de producție	Venit total	1981	1982	
grâu	800	3 250	2 600	4 100 000	780 000	4 864 000	940	1 200	
porumb	500	4 100	2 100	2 700 000	1 130 000	3 830 000	1 050	1 760	
legume	100	20 100	2 010	3 400 000	1 005 000	4 405 000	4 720	6 040	

— Cooperativa agricolă din Petrești este recunoscută în ultimii ani mai ales pentru rezultatele deosebite obținute în zootehnie. Din cele spuse pînă acum am înțeles că nu ați fi prea încințat de ceea ce realizați aici.

— Încințat! Sîntem bucuroși, dar știm că putem mai mult. De fiecare dată cînd vorbim de rezultatele obținute ne amintim cu recunoștință de sprijinul pe care l-am primit din partea tovarășului secretar general Nicolae Coanescu, pentru a pune aici bazele unei zootehnii moderne. Pentru noi rămîne însă pe mai departe o sarcină de mare importanță găsirea unor metode de întreținere și furajare care să-și asigure o rentabilitate bună acestui sector.

— Noile majorări de prețuri și prime pentru animale și produsele animale contractate cu statul constituie și acestea o cale pentru rentabilizarea zootehnii.

— Da, dar ceea ce e mai importantă și sigură o reprezintă spori-

acetei unități în livrarea de produse agricole la fondul de stat.

— Spre deosebire de alte locuri — ne spune inginerul Nicolae Neacsu, președintele cooperativei — noi am gîndit dezvoltarea cooperativei într-un ritm mai moderat la început, pentru a putea acumula fonduri bănești suficiente care să ne permită efectuarea unor investiții mari, cu efecte imediate asupra creșterii producției agricole. Am început cu înnoirea pîmîntului pentru că aceasta era singura șansă de a ridica rapid potențialul economic al cooperativei. Podzolului poți să-și sporești randamentul prin măsuri agrotehnice de potolire, dar în fond el rămîne tot un pîmînt sărac, dacă nu reușești să-și îmbunătățești structura și conținutul în humus. Or, aceasta cere timp și mai ales investiții mari. Noi am acumulat ceva bani de-a lungul anilor, dar nu sînt suficienți pentru a acoperi toate cheltuielile.

După calculele noastre, o lucrare complexă pentru înnoirea podzolului costă peste 800 de lei pe hectar, or, la principalele culturi realizăm un beneficiu de 900 lei pe hectar. S-ar putea spune că este suficient, dar noi vrem să obținem la Petrești, nu 3.800 kg de grâu la hectar, ci 4.800—5.000 kg, 7.000—8.000 kg porumb, 30.000 kg legume și 2.300 kg floarea-soarelui. Să luăm stătuții de pe fiecare hectar peste 4.500 kg grâu și 6.000 kg porumb. Noile stimulente în bani acordate de către stat ne vor fi de mare ajutor în îndeplinirea obiectivului pe care ni l-am propus. La cantitățile prevăzute a le realiza și vinde statului, vom obține în acest an un venit suplimentar de aproape 4 milioane lei. Ne-am propus să obținem și să livrăm statului următoarele cantități din care să realizăm un venit și un beneficiu de:

rea producției și reducerea cheltuielilor. Spun aceasta pornind și de la faptul că la produsele zootehnice de bază, cum este de pildă laptele, prețul de contractare a rămas același, iar în cazul unității noastre, care și pînă acum a beneficiat de anumite prime pentru laptele livrat la fondul de stat, prețul mediu de valorificare nu va diferi prea mult față de 1981. Totuși, în acest sector, noi vom realiza în acest an, față de anul trecut, un venit suplimentar de 1,5 milioane lei, livrînd, în plus, la fondul de stat 1.600 hectolitri lapte, cantități importante de carne și lînă. La producția și veniturile pe care ne-am propus să le realizăm, la fiecare litru de lapte scotăm pe un beneficiu de 0,42 lei. Avem însă multe de făcut pentru a asigura eficiența necesară dezvoltării acestui sector. „Odată cu lăsarea serii, peste cîmpul acoperit de nea se așterne o lînă de depuneri. Oamenii se in-

tor la casele lor cu fețele și miștile arse de frig, dar cu sufletul împacat al țărânului care prea bine știe cît de mult îi va răsplăti pîmîntul ceea ce face el acum pentru sporirea rodnicii lui. Pe 300 hectare, semănate cu grâu, au fost de-acum aplicate și îngrășămintele azotoase necesare fertilizării fiziale. Formațiile conduse de Gheorghie Constantin și Gheorghie Letfer au transportat pînă acum pe cîmp peste 1.500 tone gunoi de grajd și și-au propus ca pînă la venirea primăverii să mai care încă 2.300 tone. Tot seara s-a încheiat muncă și sub cupola de sticlă a „microserii” de legume. Așa arată iarna agricolă la Petrești. Fie numai comparînd-o cu ceea ce înseamna ea înainte pentru agricultori, vei căpăta și prima explicație a schimbărilor mari petrecute aici, a marelui secretar care a făcut mai roditoare aceste ogoare.

Iosif POP

LEGEA ORGANIZĂRII PRODUCȚIEI ȘI A MUNCII ÎN AGRICULTURĂ prevede:

„Membrilor cooperatori, tuturor oamenilor muncii din agricultură în dubla lor calitate, de proprietari și de producători, le revine înalta responsabilitate de a-și îndeplini toate sarcinile de muncă personale, de a-și aduce întreaga contribuție la realizarea planurilor de producție, la elaborarea și îndeplinirea măsurilor privind perfecționarea activității generale a unităților agricole.”

Căutați îngrășăminte? Aveți uzina în propria curte!

Importanța, obligația de a transporta la cîmp toate îngrășămintele naturale trebuie înțelese de toți lucrătorii ogoarelor

În majoritatea întreprinderilor agricole de stat și cooperatiste din județul Bacău se lucrează intens la transportul gunoilor de grajd în cîmp. Se fertilizează cu prioritate suprafețele de teren care vor fi înșămintate cu legume, cartofi, înecul de iarnă și porumb. De la începutul iernii și pînă acum au fost transportate aproape 400.000 tone de îngrășăminte naturale.

În consiliul agroindustrial Filipești, de exemplu, pînă la jumătatea tractoarelor, fiecare avînd în componență cite 12—14 remorci și cite două mașini de încărcat, cară tot timpul zilei pe terenurile cooperativei agricole din Filipești, Săucești, Berestă-Bistrița, și alte ferme de stat. Iești, gunoii din sectoarele zootehnice. Aceștia li se adaugă un mare număr de atelele. Potrivit programului stabilit se transportă zilnic cite 1.500—2.000 tone de gunoi. Tovarășul Mihail Chedaru, șeful sectorului de servitute consiliului unic, ne spune că cele 65.000 tone de gunoi depistate din toamnă în sectoarele zootehnice și pe raza comunelor respective au fost de acum transportate și împăstrate pe ogoare. În prezent se transportă gunoi de la vecinii, mai exact de la Racova, de la Iermele I.A.S. „Avicola” — un gunoi de o calitate excepțională pentru pîmînt. Cei mai perseverenți în împăstrarea planului de fertilizare se dovedesc a fi cooperatorii din Săucești. Si nu întîmplător. Recolectele din anul abia încheiat sînt grăitoare. Pe o solă de circa 20 de hectare fertilizată cu gunoi de grajd, inginerul Vasile Pintilescu, împreună cu echipa de cooperatori din ferma pe care o conduce, a obținut o producție de 30.000 kilograme cartofi la hectar, adică cu 10.000 kilograme mai mult decît media realizărilor pe suprafețele nefertilizate. La sfîș de zahăr, soiele fertilizate cu 45—50 tone de gunoi de grajd la hectar au dat o producție de 35.000 tone la hectar, față de 30—40 tone pe tarlarele nefertilizate. Si în legumicultură, acolo unde s-a făcut fertilizarea conform tehnologiei, producția a fost de aproape două ori mai mare decît pe terenurile care nu au primit gunoi. În cadrul acestei unități produce anual circa 15.000 tone de gunoi, cantitate cu care se pot fertiliza aproape 400 hectare de pîmînt. Acum, 6 gunoii de remorci și vreo 20 de remorci transportă acest gunoi la cîmp, unde gospodarii îl asază în platforme pentru ca mai tîrziu să putrezească și apoi să-și împăstre pe ogoare.

De multă hîrnicie dau dovadă și cooperatorii din Mîrghineu, Tătăraști, Berestă-Tazlău, Glăvănești și din alte localități. La Tătăraști, de exemplu, cooperatorii nu s-au mulțumit să transporte doar cantitatea de 4.000 tone prevăzută în program, ci îndrăgindu-și și ajutorul de inginerul șef Ion Fotache, au cărat în plus cîte 2.000 tone de gunoi, împăstrîndu-l pe terenurile mai slabe.

Dar în vreme ce unii înțeleg să-și facă datoria de adevărați agricultori, alții amîna această importantă lucrare sau se mulțumesc cu cît au transportat pînă acum. Așa se explică faptul că, la cooperativele agricole din Fîntînele, Pîrjol, Școarțeni, Flopsna, Urechești, care, dispun de rezerve însemnate de îngrășăminte naturale, nu s-a transportat în prima săptămîna a lunii ianuarie gunoii stabiliți se transportă zilnic cite 1.500—2.000 tone de gunoi. Tovarășul Mihail Chedaru, șeful sectorului de servitute consiliului unic, ne spune că cele 65.000 tone de gunoi depistate din toamnă în sectoarele zootehnice și pe raza comunelor respective au fost de acum transportate și împăstrate pe ogoare. În prezent se transportă gunoi de la vecinii, mai exact de la Racova, de la Iermele I.A.S. „Avicola” — un gunoi de o calitate excepțională pentru pîmînt. Cei mai perseverenți în împăstrarea planului de fertilizare se dovedesc a fi cooperatorii din Săucești. Si nu întîmplător. Recolectele din anul abia încheiat sînt grăitoare. Pe o solă de circa 20 de hectare fertilizată cu gunoi de grajd, inginerul Vasile Pintilescu, împreună cu echipa de cooperatori din ferma pe care o conduce, a obținut o producție de 30.000 kilograme cartofi la hectar, adică cu 10.000 kilograme mai mult decît media realizărilor pe suprafețele nefertilizate. La sfîș de zahăr, soiele fertilizate cu 45—50 tone de gunoi de grajd la hectar au dat o producție de 35.000 tone la hectar, față de 30—40 tone pe tarlarele nefertilizate. Si în legumicultură, acolo unde s-a făcut fertilizarea conform tehnologiei, producția a fost de aproape două ori mai mare decît pe terenurile care nu au primit gunoi. În cadrul acestei unități produce anual circa 15.000 tone de gunoi, cantitate cu care se pot fertiliza aproape 400 hectare de pîmînt. Acum, 6 gunoii de remorci și vreo 20 de remorci transportă acest gunoi la cîmp, unde gospodarii îl asază în platforme pentru ca mai tîrziu să putrezească și apoi să-și împăstre pe ogoare.

Ce este bun, ce ar putea fi și mai bun în organizarea acestei activități în județul Bacău

ciatla economică pentru creșterea animalelor, programul de transport al gunoilor de grajd prevăzut pentru luna ianuarie a fost realizat numai într-o săptămîna. La cooperativa agricolă de producție nu s-a transportat nici un gram de gunoi din cele 1.850 de tone planificate. La Valea Seacă, după ce au fost transportate cele 900 de tone depistate în iarnă, activitatea a înghițat. Se motivează că nu mai există gunoi de grajd în comună. Alături însă, la asociația economică pentru creșterea animalelor din Săucești există o platformă care înmagazinează zeci de mii de tone de gunoi putred de ani de zile. O rezervă care echivalează cu o fabrică de îngrășăminte chimice, dar pe care nimeni nu o valorifică. Ar fi suficient și pentru cei din Valea Seacă să se întîrcească în locul din Săucești, Corbășca și din alte sate învecinate. Oamenii de la asociație nu știu ce să mai facă ca să scape de gunoii respectiv. Nimeni însă nu la inițiativa să-și transporte în cîmp, specialiștii au constatat că experții în agricultura consiliului unic Săucești sînt convinși că terenurile fertilizate cu gunoi produc mai mult cu 2.500—3.000 kilograme de porumb la hectar, și cu circa 10.000 kilograme de sfeclă de zahăr la hectar față de suprafețele nefertilizate. Este de neînteles ce mai așteaptă gospodarii de aici de nu valorifică „muntele” de îngrășăminte existente la asociația economică.

nu s-a transportat în prima săptămîna a lunii ianuarie gunoii stabiliți se transportă zilnic cite 1.500—2.000 tone de gunoi. Tovarășul Mihail Chedaru, șeful sectorului de servitute consiliului unic, ne spune că cele 65.000 tone de gunoi depistate din toamnă în sectoarele zootehnice și pe raza comunelor respective au fost de acum transportate și împăstrate pe ogoare. În prezent se transportă gunoi de la vecinii, mai exact de la Racova, de la Iermele I.A.S. „Avicola” — un gunoi de o calitate excepțională pentru pîmînt. Cei mai perseverenți în împăstrarea planului de fertilizare se dovedesc a fi cooperatorii din Săucești. Si nu întîmplător. Recolectele din anul abia încheiat sînt grăitoare. Pe o solă de circa 20 de hectare fertilizată cu gunoi de grajd, inginerul Vasile Pintilescu, împreună cu echipa de cooperatori din ferma pe care o conduce, a obținut o producție de 30.000 kilograme cartofi la hectar, adică cu 10.000 kilograme mai mult decît media realizărilor pe suprafețele nefertilizate. La sfîș de zahăr, soiele fertilizate cu 45—50 tone de gunoi de grajd la hectar au dat o producție de 35.000 tone la hectar, față de 30—40 tone pe tarlarele nefertilizate. Si în legumicultură, acolo unde s-a făcut fertilizarea conform tehnologiei, producția a fost de aproape două ori mai mare decît pe terenurile care nu au primit gunoi. În cadrul acestei unități produce anual circa 15.000 tone de gunoi, cantitate cu care se pot fertiliza aproape 400 hectare de pîmînt. Acum, 6 gunoii de remorci și vreo 20 de remorci transportă acest gunoi la cîmp, unde gospodarii îl asază în platforme pentru ca mai tîrziu să putrezească și apoi să-și împăstre pe ogoare.

Gheorghie BALTA
correspondentul „Scintei”

ÎN ACȚIUNEA DE REPARARE A TRACTOARELOR ȘI MAȘINILOR AGRICOLE

Recuperarea Recondiționarea Refolosirea pieselor de schimb

o cerință pentru reducerea costului și grăbirea lucrărilor Nu e tirziu, dar nici devreme

Pe primele locuri la repararea tractoarelor... Călărași 29 la sută, Harghita 61 „ „ „ Brăila 31 „ „ „ Iași 60 „ „ „ Iași 33 „ „ „ Mureș 58 „ „ „ Tulcea 35 „ „ „ Olt 54 „ „ „ Timiș 37 „ „ „

Pe primele locuri la repararea tractoarelor...		...și pe ultimele locuri	
Argeș	81 la sută	Călărași	29 la sută
Harghita	61 „ „ „	Brăila	31 „ „ „
Mehedinți	60 „ „ „	Ialomița	33 „ „ „
Mureș	58 „ „ „	Tulcea	35 „ „ „
Olt	54 „ „ „	Timiș	37 „ „ „

(După datele furnizate de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare în ziua de 11 ianuarie 1982)

Ritmul de lucru în creștere

Din datele centralizate la trustul S.M.A. BUZĂU rezultă că planul de reparări ale tractoarelor a fost îndeplinit pînă pe data de 12 ianuarie doar în proporție de 35 la sută. Printre buni organizatori și eficienti în ultimele zile, în multe centre specializate, prevederile graficelor de reparări au fost depășite. La stațiunile de mecanizare din Smeeni, Măruța, Sănoara, Bm. Sărat și Posta Cîlnău repararea tractoarelor s-a efectuat în proporție de 80 la sută.

Lată, concret, cum se lucrează la centrul de reparări al S.M.A. Posta Cîlnău, profilat pe repararea tractoarelor de tractor U-650 și U-651, vulcanizarea cauciucurilor și recondiționarea arborilor cu mișci și cilindrilor. După cum ne-a informat ing. Nelu Bator, șeful centrului, mai sint de reparat 380 de motoare. „Cu cei 49 de mecanici pe care li avem — ne spune acesta — reușim să reparăm 10—12 motoare pe zi. Din această săptămîna ne-au venit în ajutor încă 17 mecanizatori. Avem astfel condiții ca, în mod sigur, să încheiem

campania de reparări pînă la 10 februarie”. Atît la acest centru, cît și la S.M.A. Posta Cîlnău, activitatea de recondiționare a pieselor de schimb a înregistrat rezultate bune. Anul trecut, bunăoară, economiile obținute au fost de 1,4 milioane lei. În actuala campanie au fost recondiționate 120 de arbori cotiți și numeroase alte piese de schimb, fără să se mai aștepte sprijinul bazei județene de aprovizionare. Dacă la Posta Cîlnău re-

paratiile se desfășoară conform graficelor stabilite, nu putem spune același lucru despre situația din stațiunile de mecanizare Săgeata, Stîlbu și Rușeti, unde planul este realizat doar în proporție de 35 la sută, și față de ce se impune o mai bună organizare a muncii, suplimentarea numărului mecanizatorilor și al echipelor de recondiționare a pieselor de schimb.

Stelian CHIPER
correspondentul „Scintei”

Valoarea pieselor recondiționate: TREI MILIOANE

În toate stațiunile pentru mecanizarea agriculturii din județul MEHEDINȚI se depun eforturi susținute pentru încheierea într-un timp cît mai scurt a reparatiilor la întregul parc de tractoare și mașini agricole, ce va fi folosit în campania agricolă de primăvară. Pînă acum, aceste lucrări au fost realizate în proporție de 90 la sută la tractoare, 90 la sută la grupe cu discuri, 75 la sută la cultivatoare. 60 la

sută la semănători pentru prășitoare, 89 la sută la mașini pentru fertilizant, 83 la sută la mașini fitosanitare și 52 la sută la mașini de erbicid. Avansate față de grafice sint S.M.A.-urile Simian, Obrișia de Cîmp, Prunisor și Vinu Mare. În actuala campanie de reparări s-a recondiționat o gamă largă de piese de schimb, a căror valoare depășește pînă acum 3 milioane lei. (Virgiliu Tătaru).

Un primar luptă împreună cu tot satul împotriva excesului de apă; altul este „lac de apă” luptînd cu hîrtiile

La această oră, pe multe terenuri din județul Mureș există exces de umiditate. Nu întîmplător pe lista urtelor se află, acolo unde apa bălăste, organizarea unor acțiuni de masă pentru săparea canalelor și decolmatarea celor existente. Cum se acționează în acest scop? În prima constatare: acolo unde consiliile populare, în frunte cu primarii, manifestă interes pentru gospodărirea judicioasă a fîcărui palm de pîmînt, locuitorii satelor participă în mare număr la activități de săpare a soielei joase, inundabile, ale comunei Sărmasu, peste 300 de cooperatori și lucrătorii din cooperativa mestesugărească, organizați pe formații și puncte de lucru, au săpat, în ultimele zile, peste 2.500 metri de canale scurtere, au adîncit canalele de desecări pe o lungime de peste 2 km, au executat nivelări de teren pe o suprafață de 5 hectare, iar pe 500 de metri au realizat braze de scurgere. Rezultatul: nici un metru pătrat de teren nu suferă din cauza excesului de umiditate. „Vrem — ne spune Simion Suciu, primarul comunei — ca fiecare din cele 8.000 hectare teren grabi de care dispunem să producă cît mai mult grâu, orz, porumb sau plante tehnice și plante furajere. Le-am explicat oamenilor că obligația de a participa și acum, iarna, la munca cîmpului, revine tuturor, pentru că pîmîntul este al tuturor: că de pe urma lui trîm cu totul și cum îl administrăm, așa îl avem”. În mod similar acționează în aceste zile și locuitorii din Iernut, Bandu Șăulia de Cîmpie și altele.

De la Sărmasu mergem în zona comunei Adămuș, Aici, așezarea Tirnavei Mică, ale altor priștice lese adesea din marea — așa cum s-a întîmplat și în zilele trecute — lasă în urma lor bălți de zeci de hectare. Zilele trecute, după încheierea, aceste bălți arătau ca niște patinoare, iar vechile sisteme de dirijare a apelor (oline cu nămol și resturi vegetale) nu mai funcționau. Drept care ne așteptam ca primarii, specialiștii unităților să fi organizat acțiuni de

Față în față două comune din județul Mureș

diul unuia din cele trei cooperative agricole din raza comunei Crăiești, Ion Nistor, inginerul-șef, direct răspunzător de soarta viitoare a comunei, a avut o curioasă întîlnire din afară. În zadar sînt manual canale simple, cît tot vine apa și se astună. Dacă „nu se face ceva”, în locul cerealelor mai bine s-a semăna mîncare de porc, care, așa cum ne spune el, Da, răchitei îi place apa, iar cadrele care răspund de lucrările agricole în aceste unități nu le place munca efortului pentru a apăra recolectele și sănătatea omniturii. Aastă activitate greu și de răspundere este lăsată pe seama pensionarilor, așa bălăste pe 218 hectare, iar pe ansamblul comunei — pe mai bine de 300 hectare. Dar mari suprafețe de teren sînt în stare să se sînt în consiliile unice Ernei, Reșin, Sînzaruș de Pădure, Miercurea Nirăului, Unghești. De unde se vede că, dacă pe ansamblul județului acțiunea a demarat cu rezultate bune, trebuie intensificat controlul pentru ca această acțiune să nu fie tîrăgînată, pentru aplicarea pînă la capăt a măsurilor stabilite de biroul comitetului județean de partid.

sat, acum, cînd se astună, ce se va întîmpla în urma retrăzării de citeva zile? Întrebarea rămîne fără răspuns și nici nu putea fi altfel, de vreme ce și la soielele trei cooperative agricole din raza comunei Crăiești, Ion Nistor, inginerul-șef, direct răspunzător de soarta viitoare a comunei, a avut o curioasă întîlnire din afară. În zadar sînt manual canale simple, cît tot vine apa și se astună. Dacă „nu se face ceva”, în locul cerealelor mai bine s-a semăna mîncare de porc, care, așa cum ne spune el, Da, răchitei îi place apa, iar cadrele care răspund de lucrările agricole în aceste unități nu le place munca efortului pentru a apăra recolectele și sănătatea omniturii. Aastă activitate greu și de răspundere este lăsată pe seama pensionarilor, așa bălăste pe 218 hectare, iar pe ansamblul comunei — pe mai bine de 300 hectare. Dar mari suprafețe de teren sînt în stare să se sînt în consiliile unice Ernei, Reșin, Sînzaruș de Pădure, Miercurea Nirăului, Unghești. De unde se vede că, dacă pe ansamblul județului acțiunea a demarat cu rezultate bune, trebuie intensificat controlul pentru ca această acțiune să nu fie tîrăgînată, pentru aplicarea pînă la capăt a măsurilor stabilite de biroul comitetului județean de partid.

Gh. GIURGIU
correspondentul „Scintei”

Lucian CIUBOTARU
Ioan MUREȘAN
correspondenții „Scintei”

ȘCOALA ȘI VIAȚA

● Certe reușite, dar și deficiențe care persistă în organizarea și desfășurarea pregătirii practice a liceenilor ● Atelierul-școală — o „rudă săracă”? ● Corelarea mai judicioasă a profilului pregătirii profesionale a elevilor cu cerințele reale de forță de muncă ale economiei naționale

Sînt numeroase liceele, de cele mai diferite profile, în care activitatea practică a elevilor este parte integrantă a muncii productive din întreprinderile în care elevii funcționează, în care atelierul-școală este de fapt, o secție a uzinei, realizînd repere din planul de producție al acesteia. După cum sînt și licee în care atelierul-școală sînt organizate ca adevărate fabrici, unde elevii desprind elementele de bază ale meseriei, realizînd, concomitent, o producție utilă societății. Continuă să persiste însă și o serie de neajunsuri, elemente de formalism și de rutină în organizarea și desfășurarea pregătirii practice a liceenilor, semnalați de părinți și chiar de elevii însisi, de colectivele de îndrumare și control ale forurilor de învățămînt, ale organizațiilor municipale și județene de partid, care au analizat această activitate din primele luni ale anului școlar în curs. Unele dintre acestea vizează direct modul de utilizare a timpului destinat practicii în programul liceelor. De aceea, în investigațiile noastre prin ateliere-școli din București și alte localități din țară am căutat răspuns la întrebarea: cîți de eficient și productiv sînt utilizate orele de practică, ce se realizează efectiv în acest cadru?

La Liceul Industrial „Victoria” din Iași (al Ministerului Industriei Ușoare), grupul de ateliere funcționează ca o adevărată fabrică. Nici un minut pierdut din cele 6 ore ale zilei de lucru. După numai cîteva săptămîni de practică, elevii din clasa a IX-a lucrează „normal”, supravegheați de „Ariadna” — un mecanism original, brevetat ca invenție a colectivului didactic, care indică auto-

o colegă „consultă” o schemă tehnică.

La Liceul Industrial nr. 18 (aparținînd Consiliului popular al municipiului București, respectiv Centrului de construcții București), doi maistri, împreună cu o grupă de elevi din clasele a XII-a E și F, asamblează din baracă metalică dintr-un lot comandat de centrala de resort. Maistrilor,

este adevărat, lucrul de zor. Elevii însă... „Pe unul l-am trimis după un ciocan”, pe altul „după o țevă”. Oricum numărătoarea nu lese. Sînt preocupat de pregătirea pentru bacalaureat — îi „scuza” maistrul.

Situații asemănătoare am întâlnit și în alte părți.

Desigur, și într-un caz, și-n altul, este vorba de „comenzi” pentru marea producție. Desigur, planul marelui atelier-școală se realizează prin felurite tipuri de piese și subsanabale. Totuși, pentru o zi de practică, a unui elev din ultima clasă a liceului, care peste numai cîteva luni va fi încadrat în producția ca muncitor calificat, este prea puțin față de capacitatea sa intelectuală, de pregătirea sa profesională. Nemaiavînd de efectele educative negative ale „înțelegerii” cu care inițierii și maistrilor-instructori tratează absențele de la orele de practică, irosirea timpului destinat pregătirii profesionale a elevilor, viitorii munc-

zilei de muncă de muncitorii pe lângă care sînt repartizați, convinși că le fac un bine, în realitate greșesc, pentru că nu se străduiesc să-și obișnuiască pe tineri, echilibrați lor de mine, cu exigențele disciplinei muncitorești, ale răspunderii pentru îndeplinirea exemplară a îndatoririlor profesionale.

Am încercat să descrierăm, împreună cu interlocutorii noștri, directorii de licee, profesorii, inșineri, cauzele unor asemenea deficiențe.

Se invocă, adesea, pentru derapajele de inactivitate din ateliere-școli, lipsa unor „comenzi” ferme de lucru — opiniează prof. Silvea Baumgartner, directorul Liceului de chimie industrială nr. 3 Piatra Neamț. În realitate este vorba de insuficient efort și spirit gospodăresc pentru organizarea producției în atelier, de slaba conlucrare cu întreprinderile și centralele industriale de resort, care sînt datorate să se ocupe cu toată atenția de pregătirea practică a elevilor, viitorii lor muncitori.

La rândul său, ing. Virgil Căbă, directorul Liceului Industrial „Timpuri noi” din Capitală, consideră „că forurile centrale de învățămînt ar trebui să acorde mai multă atenție conținutului, prin planurile de învățămînt, a unor profesorii de pregătire profesională a liceelor mai judicioasă corelarea cu cerințele reale de forță de muncă ale economiei naționale, pentru asigurarea, prin programele școlare, a unui raport optim între cerințele formative și de producție, respectiv între pregătirea profesională propriu-zisă a elevilor și exercitarea efectivă a meseriei, în realizarea unei producții concrete”.

Am vizitat Liceul Industrial „Dimbovița din Capitală (aparținînd Ministerului Industriei Ușoare) — modern și funcțional cabinet de biologie, cabinet de limba română, cu reamurii pictate de elevii de la profilul „sticlărie”, și am coborît în fosta pivniță a școlii pentru a vedea ateliere-școli — este adevărat, gospodăresc amenajate și dotate — însă într-un spațiu improportiu. Și mai flagrant este deosebirea între ultramodernul simulator de conducere auto de la Liceul Industrial nr. 2 din Piatra Neamț (al Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor) și ateliere-școli, rudimentar dotate. Nu cumva și această condiție de „rudă săracă” a atelierului își pune o amprentă nedorită asupra condiției elevilor în timpul orelor de practică, marcate uneori de un netăcut interes în realizarea activității?

Ridicarea nivelului învățămîntului, legarea lui strîns cu producția și cercetarea, pentru pregătirea unor specialiști de înaltă calificare, capabili să-și îndeplinească în bune condiții îndatoririle de mare răspundere pe care le au în procesul producției materiale, sînt sarcini fundamentale trasate școlii de Congresul al XII-lea al partidului, înscris în Legea educației și învățămîntului. Și nimănui nu-i poate fi indiferent modul în care se realizează această importantă parte componentă a procesului instructiv-educativ.

Florica DINULESCU

Timp cîștigat, timp pierdut în practica în producție a elevilor

CINE RĂSPUNDE DE TIMPUL PIERDUT?

mat cauzele defectelor tesăturilor în procesul de producție. „Ne străduim să-i ajutăm să-și însușească meseria în condițiile unei reale tehnici”, îi obținăm de la început cu disciplina muncii și ordinea, ca răscoală și exigențele procesului de producție” — ne spune ing. Maria Andrieș, directorul Liceului. Tot astfel, la Liceul de chimie industrială nr. 3 din Piatra Neamț (al Ministerului Industriei Ușoare), îi aflăm pe elevii, în modernul complex de ateliere, lucrînd de zor la o comandă a beneficiarilor din oraș — stățile „Peco”: 10 tone lichid „antigel” pentru autoturisme.

Ajungem cu investigația noastră și în atelierul de strungărie al Liceului Industrial „Timpuri noi” din București (al Ministerului Industriei Construcțiilor de Masini).

— Ce ai lucrat azi? — o întrebăm pe una din viitoarele posesoare ale calificării în producție, elevă în clasa a XII-a.

— Ne arată o grămjoară de „butoni” pe care-i curățăm cu smirghel. Alături,

este adevărat, lucrul de zor. Elevii însă... „Pe unul l-am trimis după un ciocan”, pe altul „după o țevă”. Oricum numărătoarea nu lese. Sînt preocupat de pregătirea pentru bacalaureat — îi „scuza” maistrul.

Situații asemănătoare am întâlnit și în alte părți.

Desigur, și într-un caz, și-n altul, este vorba de „comenzi” pentru marea producție. Desigur, planul marelui atelier-școală se realizează prin felurite tipuri de piese și subsanabale. Totuși, pentru o zi de practică, a unui elev din ultima clasă a liceului, care peste numai cîteva luni va fi încadrat în producția ca muncitor calificat, este prea puțin față de capacitatea sa intelectuală, de pregătirea sa profesională. Nemaiavînd de efectele educative negative ale „înțelegerii” cu care inițierii și maistrilor-instructori tratează absențele de la orele de practică, irosirea timpului destinat pregătirii profesionale a elevilor, viitorii munc-

zilei de muncă de muncitorii pe lângă care sînt repartizați, convinși că le fac un bine, în realitate greșesc, pentru că nu se străduiesc să-și obișnuiască pe tineri, echilibrați lor de mine, cu exigențele disciplinei muncitorești, ale răspunderii pentru îndeplinirea exemplară a îndatoririlor profesionale.

Am încercat să descrierăm, împreună cu interlocutorii noștri, directorii de licee, profesorii, inșineri, cauzele unor asemenea deficiențe.

Se invocă, adesea, pentru derapajele de inactivitate din ateliere-școli, lipsa unor „comenzi” ferme de lucru — opiniează prof. Silvea Baumgartner, directorul Liceului de chimie industrială nr. 3 Piatra Neamț. În realitate este vorba de insuficient efort și spirit gospodăresc pentru organizarea producției în atelier, de slaba conlucrare cu întreprinderile și centralele industriale de resort, care sînt datorate să se ocupe cu toată atenția de pregătirea practică a elevilor, viitorii lor muncitori.

„Ziditor de țară mîndră și puternică”

Cu justificat temel s-a spus că în sufletul poporului se ducează cel mai trainic monument omenilor și faetelor de seamă; acolo se păstrează, precum cea mai de preț comoară, și numele unor voievozi și comandanți de oști al Evului Mediu românesc. Semn al suprimării cinstrii, poporul le-a spus celor mai vrednici dintre aceștia cel Bun, cel Bătrîn, cel Mare, cel Viteaz. Cel Bun l-a spus poporul nostru mai întâi domnului Moldovei, Alexandru Voievod, de la a cărui moarte se împlinesc în acest ianuarie cinci veacuri și jumătate.

Și i-a spus așa pentru vrednicia cu care a vegheat la pacea și liniștea țării, pace și liniște alți de necesare operei constructive și prosperității unui popor și de care am avut neam avușese pînă atunci alți de puțin parte. Într-adevăr, grija de căpetenie a domnului a fost să înălțăm în jurul său, în jurul țării, iar acestea n-au fost deloc putine, căci veșnicii scribi au înregistrat, și atunci ca de atîtea alte ori, la suprafața asupra pămîntului românesc. Iar dacă înțeleșile lor s-au putut realiza fără să dăstră dreptul suveran de a se autoguvernă, aceasta s-a datorat politicii înțelepte a domniei, eforturilor ei pentru întărirea prieteniei și bunel înțelegeri cu vecinii și, deopotrivă, fermității în a nu admite să fie făcută vreodată nedreptate în țara noastră, în moșia noastră și în tot hotărîul nostru” (cum suna o prevedere a unuiu dintr-actele externe care le-a încheiat).

Sub cerul de pace ce s-a arătat de-a lungul Moldovei în cei 32 de ani ai domniei lui Alexandru cel Bun (1400-1432) țara s-a împodobit cu noi și mîndre cetăți, cu noi însemne ale hărniciei și puterii de muncă ale poporului român. Documentele cancelariei sale, scrise de pama unor dictionari suverani de a se autoguvernă, această s-a datorat politicii înțelepte a domniei, eforturilor ei pentru întărirea prieteniei și bunel înțelegeri cu vecinii și, deopotrivă, fermității în a nu admite să fie făcută vreodată nedreptate în țara noastră, în moșia noastră și în tot hotărîul nostru” (cum suna o prevedere a unuiu dintr-actele externe care le-a încheiat).

Sub cerul de pace ce s-a arătat de-a lungul Moldovei în cei 32 de ani ai domniei lui Alexandru cel Bun (1400-1432) țara s-a împodobit cu noi și mîndre cetăți, cu noi însemne ale hărniciei și puterii de muncă ale poporului român. Documentele cancelariei sale, scrise de pama unor dictionari suverani de a se autoguvernă, această s-a datorat politicii înțelepte a domniei, eforturilor ei pentru întărirea prieteniei și bunel înțelegeri cu vecinii și, deopotrivă, fermității în a nu admite să fie făcută vreodată nedreptate în țara noastră, în moșia noastră și în tot hotărîul nostru” (cum suna o prevedere a unuiu dintr-actele externe care le-a încheiat).

„Ziditor de țară mîndră și puternică”

Cu justificat temel s-a spus că în sufletul poporului se ducează cel mai trainic monument omenilor și faetelor de seamă; acolo se păstrează, precum cea mai de preț comoară, și numele unor voievozi și comandanți de oști al Evului Mediu românesc. Semn al suprimării cinstrii, poporul le-a spus celor mai vrednici dintre aceștia cel Bun, cel Bătrîn, cel Mare, cel Viteaz. Cel Bun l-a spus poporul nostru mai întâi domnului Moldovei, Alexandru Voievod, de la a cărui moarte se împlinesc în acest ianuarie cinci veacuri și jumătate.

Și i-a spus așa pentru vrednicia cu care a vegheat la pacea și liniștea țării, pace și liniște alți de necesare operei constructive și prosperității unui popor și de care am avut neam avușese pînă atunci alți de puțin parte. Într-adevăr, grija de căpetenie a domnului a fost să înălțăm în jurul său, în jurul țării, iar acestea n-au fost deloc putine, căci veșnicii scribi au înregistrat, și atunci ca de atîtea alte ori, la suprafața asupra pămîntului românesc. Iar dacă înțeleșile lor s-au putut realiza fără să dăstră dreptul suveran de a se autoguvernă, aceasta s-a datorat politicii înțelepte a domniei, eforturilor ei pentru întărirea prieteniei și bunel înțelegeri cu vecinii și, deopotrivă, fermității în a nu admite să fie făcută vreodată nedreptate în țara noastră, în moșia noastră și în tot hotărîul nostru” (cum suna o prevedere a unuiu dintr-actele externe care le-a încheiat).

„Ziditor de țară mîndră și puternică”

Cu justificat temel s-a spus că în sufletul poporului se ducează cel mai trainic monument omenilor și faetelor de seamă; acolo se păstrează, precum cea mai de preț comoară, și numele unor voievozi și comandanți de oști al Evului Mediu românesc. Semn al suprimării cinstrii, poporul le-a spus celor mai vrednici dintre aceștia cel Bun, cel Bătrîn, cel Mare, cel Viteaz. Cel Bun l-a spus poporul nostru mai întâi domnului Moldovei, Alexandru Voievod, de la a cărui moarte se împlinesc în acest ianuarie cinci veacuri și jumătate.

Și i-a spus așa pentru vrednicia cu care a vegheat la pacea și liniștea țării, pace și liniște alți de necesare operei constructive și prosperității unui popor și de care am avut neam avușese pînă atunci alți de puțin parte. Într-adevăr, grija de căpetenie a domnului a fost să înălțăm în jurul său, în jurul țării, iar acestea n-au fost deloc putine, căci veșnicii scribi au înregistrat, și atunci ca de atîtea alte ori, la suprafața asupra pămîntului românesc. Iar dacă înțeleșile lor s-au putut realiza fără să dăstră dreptul suveran de a se autoguvernă, aceasta s-a datorat politicii înțelepte a domniei, eforturilor ei pentru întărirea prieteniei și bunel înțelegeri cu vecinii și, deopotrivă, fermității în a nu admite să fie făcută vreodată nedreptate în țara noastră, în moșia noastră și în tot hotărîul nostru” (cum suna o prevedere a unuiu dintr-actele externe care le-a încheiat).

„Ziditor de țară mîndră și puternică”

Cu justificat temel s-a spus că în sufletul poporului se ducează cel mai trainic monument omenilor și faetelor de seamă; acolo se păstrează, precum cea mai de preț comoară, și numele unor voievozi și comandanți de oști al Evului Mediu românesc. Semn al suprimării cinstrii, poporul le-a spus celor mai vrednici dintre aceștia cel Bun, cel Bătrîn, cel Mare, cel Viteaz. Cel Bun l-a spus poporul nostru mai întâi domnului Moldovei, Alexandru Voievod, de la a cărui moarte se împlinesc în acest ianuarie cinci veacuri și jumătate.

Și i-a spus așa pentru vrednicia cu care a vegheat la pacea și liniștea țării, pace și liniște alți de necesare operei constructive și prosperității unui popor și de care am avut neam avușese pînă atunci alți de puțin parte. Într-adevăr, grija de căpetenie a domnului a fost să înălțăm în jurul său, în jurul țării, iar acestea n-au fost deloc putine, căci veșnicii scribi au înregistrat, și atunci ca de atîtea alte ori, la suprafața asupra pămîntului românesc. Iar dacă înțeleșile lor s-au putut realiza fără să dăstră dreptul suveran de a se autoguvernă, aceasta s-a datorat politicii înțelepte a domniei, eforturilor ei pentru întărirea prieteniei și bunel înțelegeri cu vecinii și, deopotrivă, fermității în a nu admite să fie făcută vreodată nedreptate în țara noastră, în moșia noastră și în tot hotărîul nostru” (cum suna o prevedere a unuiu dintr-actele externe care le-a încheiat).

„Ziditor de țară mîndră și puternică”

Cu justificat temel s-a spus că în sufletul poporului se ducează cel mai trainic monument omenilor și faetelor de seamă; acolo se păstrează, precum cea mai de preț comoară, și numele unor voievozi și comandanți de oști al Evului Mediu românesc. Semn al suprimării cinstrii, poporul le-a spus celor mai vrednici dintre aceștia cel Bun, cel Bătrîn, cel Mare, cel Viteaz. Cel Bun l-a spus poporul nostru mai întâi domnului Moldovei, Alexandru Voievod, de la a cărui moarte se împlinesc în acest ianuarie cinci veacuri și jumătate.

Și i-a spus așa pentru vrednicia cu care a vegheat la pacea și liniștea țării, pace și liniște alți de necesare operei constructive și prosperității unui popor și de care am avut neam avușese pînă atunci alți de puțin parte. Într-adevăr, grija de căpetenie a domnului a fost să înălțăm în jurul său, în jurul țării, iar acestea n-au fost deloc putine, căci veșnicii scribi au înregistrat, și atunci ca de atîtea alte ori, la suprafața asupra pămîntului românesc. Iar dacă înțeleșile lor s-au putut realiza fără să dăstră dreptul suveran de a se autoguvernă, aceasta s-a datorat politicii înțelepte a domniei, eforturilor ei pentru întărirea prieteniei și bunel înțelegeri cu vecinii și, deopotrivă, fermității în a nu admite să fie făcută vreodată nedreptate în țara noastră, în moșia noastră și în tot hotărîul nostru” (cum suna o prevedere a unuiu dintr-actele externe care le-a încheiat).

„Ziditor de țară mîndră și puternică”

Cu justificat temel s-a spus că în sufletul poporului se ducează cel mai trainic monument omenilor și faetelor de seamă; acolo se păstrează, precum cea mai de preț comoară, și numele unor voievozi și comandanți de oști al Evului Mediu românesc. Semn al suprimării cinstrii, poporul le-a spus celor mai vrednici dintre aceștia cel Bun, cel Bătrîn, cel Mare, cel Viteaz. Cel Bun l-a spus poporul nostru mai întâi domnului Moldovei, Alexandru Voievod, de la a cărui moarte se împlinesc în acest ianuarie cinci veacuri și jumătate.

Și i-a spus așa pentru vrednicia cu care a vegheat la pacea și liniștea țării, pace și liniște alți de necesare operei constructive și prosperității unui popor și de care am avut neam avușese pînă atunci alți de puțin parte. Într-adevăr, grija de căpetenie a domnului a fost să înălțăm în jurul său, în jurul țării, iar acestea n-au fost deloc putine, căci veșnicii scribi au înregistrat, și atunci ca de atîtea alte ori, la suprafața asupra pămîntului românesc. Iar dacă înțeleșile lor s-au putut realiza fără să dăstră dreptul suveran de a se autoguvernă, aceasta s-a datorat politicii înțelepte a domniei, eforturilor ei pentru întărirea prieteniei și bunel înțelegeri cu vecinii și, deopotrivă, fermității în a nu admite să fie făcută vreodată nedreptate în țara noastră, în moșia noastră și în tot hotărîul nostru” (cum suna o prevedere a unuiu dintr-actele externe care le-a încheiat).

„Ziditor de țară mîndră și puternică”

Cu justificat temel s-a spus că în sufletul poporului se ducează cel mai trainic monument omenilor și faetelor de seamă; acolo se păstrează, precum cea mai de preț comoară, și numele unor voievozi și comandanți de oști al Evului Mediu românesc. Semn al suprimării cinstrii, poporul le-a spus celor mai vrednici dintre aceștia cel Bun, cel Bătrîn, cel Mare, cel Viteaz. Cel Bun l-a spus poporul nostru mai întâi domnului Moldovei, Alexandru Voievod, de la a cărui moarte se împlinesc în acest ianuarie cinci veacuri și jumătate.

Și i-a spus așa pentru vrednicia cu care a vegheat la pacea și liniștea țării, pace și liniște alți de necesare operei constructive și prosperității unui popor și de care am avut neam avușese pînă atunci alți de puțin parte. Într-adevăr, grija de căpetenie a domnului a fost să înălțăm în jurul său, în jurul țării, iar acestea n-au fost deloc putine, căci veșnicii scribi au înregistrat, și atunci ca de atîtea alte ori, la suprafața asupra pămîntului românesc. Iar dacă înțeleșile lor s-au putut realiza fără să dăstră dreptul suveran de a se autoguvernă, aceasta s-a datorat politicii înțelepte a domniei, eforturilor ei pentru întărirea prieteniei și bunel înțelegeri cu vecinii și, deopotrivă, fermității în a nu admite să fie făcută vreodată nedreptate în țara noastră, în moșia noastră și în tot hotărîul nostru” (cum suna o prevedere a unuiu dintr-actele externe care le-a încheiat).

„Ziditor de țară mîndră și puternică”

Cu justificat temel s-a spus că în sufletul poporului se ducează cel mai trainic monument omenilor și faetelor de seamă; acolo se păstrează, precum cea mai de preț comoară, și numele unor voievozi și comandanți de oști al Evului Mediu românesc. Semn al suprimării cinstrii, poporul le-a spus celor mai vrednici dintre aceștia cel Bun, cel Bătrîn, cel Mare, cel Viteaz. Cel Bun l-a spus poporul nostru mai întâi domnului Moldovei, Alexandru Voievod, de la a cărui moarte se împlinesc în acest ianuarie cinci veacuri și jumătate.

Și i-a spus așa pentru vrednicia cu care a vegheat la pacea și liniștea țării, pace și liniște alți de necesare operei constructive și prosperității unui popor și de care am avut neam avușese pînă atunci alți de puțin parte. Într-adevăr, grija de căpetenie a domnului a fost să înălțăm în jurul său, în jurul țării, iar acestea n-au fost deloc putine, căci veșnicii scribi au înregistrat, și atunci ca de atîtea alte ori, la suprafața asupra pămîntului românesc. Iar dacă înțeleșile lor s-au putut realiza fără să dăstră dreptul suveran de a se autoguvernă, aceasta s-a datorat politicii înțelepte a domniei, eforturilor ei pentru întărirea prieteniei și bunel înțelegeri cu vecinii și, deopotrivă, fermității în a nu admite să fie făcută vreodată nedreptate în țara noastră, în moșia noastră și în tot hotărîul nostru” (cum suna o prevedere a unuiu dintr-actele externe care le-a încheiat).

„Ziditor de țară mîndră și puternică”

Cu justificat temel s-a spus că în sufletul poporului se ducează cel mai trainic monument omenilor și faetelor de seamă; acolo se păstrează, precum cea mai de preț comoară, și numele unor voievozi și comandanți de oști al Evului Mediu românesc. Semn al suprimării cinstrii, poporul le-a spus celor mai vrednici dintre aceștia cel Bun, cel Bătrîn, cel Mare, cel Viteaz. Cel Bun l-a spus poporul nostru mai întâi domnului Moldovei, Alexandru Voievod, de la a cărui moarte se împlinesc în acest ianuarie cinci veacuri și jumătate.

Și i-a spus așa pentru vrednicia cu care a vegheat la pacea și liniștea țării, pace și liniște alți de necesare operei constructive și prosperității unui popor și de care am avut neam avușese pînă atunci alți de puțin parte. Într-adevăr, grija de căpetenie a domnului a fost să înălțăm în jurul său, în jurul țării, iar acestea n-au fost deloc putine, căci veșnicii scribi au înregistrat, și atunci ca de atîtea alte ori, la suprafața asupra pămîntului românesc. Iar dacă înțeleșile lor s-au putut realiza fără să dăstră dreptul suveran de a se autoguvernă, aceasta s-a datorat politicii înțelepte a domniei, eforturilor ei pentru întărirea prieteniei și bunel înțelegeri cu vecinii și, deopotrivă, fermității în a nu admite să fie făcută vreodată nedreptate în țara noastră, în moșia noastră și în tot hotărîul nostru” (cum suna o prevedere a unuiu dintr-actele externe care le-a încheiat).

Virtuțile educative ale dramaturgiei despre tineret

OPINIILE DE DAN STOICA
regizor

Cum poți gândi orie despre România de azi fără să ieți în considerare uriașă cantitate de tinerete adevărat în adințurile societății pe care construim? Tineretea este ceva mai mult decît o stare de spirit ori o metaforă, este chiar mai mult decît cifra statistică care ne arată sec ponderea populației tineri pe ansamblul demografic: tineretea este sinonimul energizilor creațoare, al mișcărilor inovatoare cărora le este surdită etvizitarea românească în toate straturile ei în clipa de fată.

Pentru dramaturgul contemporan, pus în fața acestei alți de complexe și problematice care este zădărnice prezentului, a gândi despre tineret, în termeni unei logici creatoare care să lînă tineretea ca punct central al mecanismului ei, nu se pare o axiomă de la sine înțeleasă. La un dramaturg ca D. R. Popescu tineretea este capacitatea de a trăi în prezent și în același timp lumea. Există în personajele „Hotului de vultur” (pus în scenă la Teatrul Național din Iași de Călin Florian și la Teatrul de stat din Galați de Nicolae Scarlat) o permanentă tentanță a condicării. Contrapunînd duritatea victiei de santier, dar, într-un sens, confinderii, o motivație morală și umană, tentanța purității, groaza de compromisi și minciună, refuzul

Scene din trei spectacole cu piese românești de actualitate în care se semnalează și se dezbate probleme morale hotărîtoare pentru cîmătul societății noastre, actualități etice și filozofice de anvergură: „Hotii de vultur”, de D. R. Popescu (pe scena Teatrului Național „Vasile Alecsandri” din Iași), „Cartea lui Iov”, de Paul Everaac (pe scena Teatrului Național din Iași), și „Jocul vieții și al morții în deșertul de cenușă”, de Maria Lovinescu (în interpretarea secției române și, respectiv, a secției maghiare a Teatrului Național din Tirgu Mures)

chlozarea pe care concepțiile mic-burghize o impun personajelor. Saloniul adevărat conglomerat de idealuri scrise și valori kitsch, în care ideea subconștientă a unei bunăstări iluzorii dezamănteașă pe cei care trăiesc în prezent, va fi distrus de doi tineri într-un elan de sinceritate, distruș vomăi în calitate de simbol al unei alienări morale de care nu vor să se afle curăzării. Cel doi tineri și afirmă prin această refuzul de a accepta imobilismul unei existente cenușii, care i-ar fi dus mai devreme sau mai tîrziu la aceeași stare ca și cea a părinților lor. A omne tineretea unei existente ocidene banale devine, la Dumitru Solomon, mai înțit metaforă și mai adevărat mecanism comic. În fața perfectiunii morale și de caracter pe care o înalță funcționarii din „Luza oută” o simbolizează celelalte personaje se dezlănțuie în celălalt, devenind în rîndul-școlii prozoriilor abiectici acumse sub un val subțire de inocritze. La Dumitru Solomon tineretea este o stare ideală, un moment e-

xiștential către care tindem.

Foate că exemplul cel mai caracteristic de personalități tinăre în dramaturgia noastră îl constituie totuși orele piesei lui Adrian Dăbuleț „Ancheta” asupra unui tînar care nu a făcut nimic. Reînănd conflictul interior cu cel exterior, criza, mai specifică adolescenței cu problemele comunicării între tineri, ridică cînd tînarul de întrebare: pe ce lucruri anărent limpez, textul este un exemplu grăitor al capacității etice de a avea dinamică estetică, atunci cînd se găsește un numitor comun suficient de solid. Personal concret prin însăși aceea și-a afliă inspirată din realitate, „Tînarul” care nu a făcut nimic” a stîrnit un viu interes în lumea noastră teatrală, dovadă numeroasele montări (București, Galați, Bala Mare, Reștia etc.).

Fără ca exemlele de mai sus să fi încercat să epuizeze ipostazele prezentei tînarului în textele de teatru actuale, ele ne oferă prilejul creatorilor unor tendințe destul de marcate și unitare. Ar fi în primul rînd capacitatea tînarului de a nu se mulțumi nicodată cu ceea ce este. Se repun în circulație termeni mereu actuali, precum: romantism revoluționar (piesele amintite ale lui D. R. Popescu, Paul Everaac, textul lui Radu F. Alexandru jucat la Teatrul Mic), cinstire, sincritate, responsabilitate civică etc. (piese semnate de Paul Joseph, Tudor Popescu, Victor Ciocovăneanu etc.). Avem în țară o dorință, fie și nemărturisită, de a gândi prezentul în termenii timpului viitor.

De aici, de aici, de aici, iradiază prospectiv, care dezvăluie fondul specific banăneț. Pentru că mărșăni au știut dintotdeauna să-și respecte dialectul, alți de pitoresc, să facă să strălucească fibrele folclorice printr-un local în care s-au născut, deosebindu-le de cele învechinate, aparținînd Țării Hațegului sau Pădurenilor, au dorit să-și cînte acea vioră de mare pitorescă a baladei „Iovan agovăni”, să-și depene obiceiurile numite „căpărită” și să povestească păstorașca „Pă coasta cu floricele”, basmele „Capușca cal” și „Baba Dochia”, să rotească acel plin de farmec „Briu și la Marga” și cite și mai cite. Nimic neobișnuit deci ca tot acolo să existe la cîmăni cultura un ansamblu stătesc de vreo 100 de oameni, care rămîne tînar de aproape 80 de ani și care se poate lauda cu trofee precum: „Ion Vidu”, „Căpărită de foc”, „Căruța Muncitorilor”, „Căpărită Porumbescu”, cu peste 100 de concerte susținute în ultimii 20 de ani; și corul de copii „Canon”, al Școlii generale, care a cântat în „Căpărită Românească” și un studio acustic și un mic mezeu de instrumente muzicale... Oamenii știu să tîbească și să respecte frumosul, fiecare faptă fiind ca o dovadă a respectului ce-și poartă unul altuia; știu să sădească în suferințele copiilor lor, să înțieze generozității, a dragostei pentru artă, care înseamnă și port — împlinire de culcuși, de roșu și aurii, cu chitești și oprește, alinînd suferințele fetelor și fiicilor, și cîntec și joc cu intraga sală de ritmuri și melodii care, oriunde în lume ar răsuna, fac să trească inimile și să încălească sufletele. Nimic neobișnuit deci ca în comuna Marga să se deschidă, prin inițiativa Unimii compozitorilor, în colaborare cu forurile județene de cultură, cea de-a doua Universitate de educație muzicală din România, „Mărgărită”, care a găsit aici un loc de naștere din dorința de a crea o nouă tradiție în educația muzicală din România. Un mare profesor de muzică Dumitru Jompan, dirijorul formațiilor corale, un excelent animator al vieții artistice stătești, autorul unei temeinice culegeri folclorice mărșane să lucreze acum cu sîrg, la un foarte util ghid muzical al Banatului...

Universitatea de educație muzicală din comuna Marga

Una dintre cele 23 de așezări de pe Valea Bistricii, în partea de est a Banatului de Transilvania, strălucită de masele țării și Poana Ruscului, unde educatoarea Aurelia Jompan se dovedește o pasionată artistă amatoare, descriează notele cu ajutorul învățătoarei Beg Georgehe, participă la activități culturale și artistice (adică a sătenilor), pentru frumusețea și bogăția livezilor și holdelor, pentru dovezile de istorie care vorbesc despre o străveche cultură. O zonă folclorică, în același timp, care iradiază prospectiv, care dezvăluie fondul specific banăneț. Pentru că mărșăni au știut dintotdeauna să-și respecte dialectul, alți de pitoresc, să facă să strălucească fibrele folclorice printr-un local în care s-au născut, deosebindu-le de cele învechinate, aparținînd Țării Hațegului sau Pădurenilor, au dorit să-și cînte acea vioră de mare pitorescă a baladei „Iovan agovăni”, să-și depene obiceiurile numite „căpărită” și să povestească păstorașca „Pă coasta cu floricele”, basmele „Capușca cal” și „Baba Dochia”, să rotească acel plin de farmec „Briu și la Marga” și cite și mai cite. Nimic neobișnuit deci ca tot acolo să existe la cîmăni cultura un ansamblu stătesc de vreo 100 de oameni, care rămîne tînar de aproape 80 de ani și care se poate lauda cu trofee precum: „Ion Vidu”, „Căpărită de foc”, „Căruța Muncitorilor”, „Căpărită Porumbescu”, cu peste 100 de concerte susținute în ultimii 20 de ani; și corul de copii „Canon”, al Școlii generale, care a cântat în „Căpărită Românească” și un studio acustic și un mic mezeu de instrumente muzicale... Oamenii știu să tîbească și să respecte frumosul, fiecare faptă fiind ca o dovadă a respectului ce-și poartă unul altuia; știu să sădească în suferințele copiilor lor, să înțieze generozității, a dragostei pentru artă, care înseamnă și port — împlinire de culcuși, de roșu și aurii, cu chitești și oprește, alinînd suferințele fetelor și fiicilor, și cîntec și joc cu intraga sală de ritmuri și melodii care, oriunde în lume ar răsuna, fac să trească inimile și să încălească sufletele. Nimic neobișnuit deci ca în comuna Marga să se deschidă, prin inițiativa Unimii compozitorilor, în colaborare cu forurile județene de cultură, cea de-a doua Universitate de educație muzicală din România, „Mărgărită”, care a găsit aici un loc de naștere din dorința de a crea o nouă tradiție în educația muzicală din România. Un mare profesor de muzică Dumitru Jompan, dirijorul formațiilor corale, un excelent animator al vieții artistice stătești, autorul unei temeinice culegeri folclorice mărșane să lucreze acum cu sîrg, la un foarte util ghid muzical al Banatului...

La școală, la cîmăni cultural, cel puțin de două ori pe săptămîni, forurile artistice se alină în repetiții. Copiii învață să cînte de la grădiniță, unde educatoarea Aurelia Jompan se dovedește o pasionată artistă amatoare, descriează notele cu ajutorul învățătoarei Beg Georgehe, participă la activități culturale și artistice (adică a sătenilor), pentru frumusețea și bogăția livezilor și holdelor, pentru dovezile de istorie care vorbesc despre o străveche cultură. O zonă folclorică, în același timp, care iradiază prospectiv, care dezvăluie fondul specific banăneț. Pentru că mărșăni au știut dintotdeauna să-și respecte dialectul, alți de pitoresc, să facă să strălucească fibrele folclorice printr-un local în care s-au născut, deosebindu-le de cele învechinate, aparținînd Țării Hațegului sau Pădurenilor, au dorit să-și cînte acea vioră de mare pitorescă a baladei „Iovan agovăni”, să-și depene obiceiurile numite „căpărită” și să povestească păstorașca „Pă coasta cu floricele”, basmele „Capușca cal” și „Baba Dochia”, să rotească acel plin de farmec „Briu și la Marga” și cite și mai cite. Nimic neobișnuit deci ca tot acolo să existe la cîmăni cultura un ansamblu stătesc de vreo 100 de oameni, care rămîne tînar de aproape 80 de ani și care se poate lauda cu trofee precum: „Ion Vidu”, „Căpărită de foc”, „Căruța Muncitorilor”, „Căpărită Porumbescu”, cu peste 100 de concerte susținute în ultimii 20 de ani; și corul de copii „Canon”, al Școlii generale, care a cântat în „Căpărită Românească” și un studio acustic și un mic mezeu de instrumente muzicale... Oamenii știu să tîbească și să respecte frumosul, fiecare faptă fiind ca o dovadă a respectului ce-și poartă unul altuia; știu să sădească în suferințele copiilor lor, să înțieze generozității, a dragostei pentru artă, care înseamnă și port — împlinire de culcuși, de roșu și aurii, cu chitești și oprește, alinînd suferințele fetelor și fiicilor, și cîntec și joc cu intraga sală de ritmuri și melodii care, oriunde în lume ar răsuna, fac să trească inimile și să încălească sufletele. Nimic neobișnuit deci ca în comuna Marga

Oameni de știință și cultură avertizează asupra pericolului înarmărilor nucleare

● Apelul a peste 200 de scriitori japonezi ● La Geneva a luat ființă Fundația internațională pentru pace, împotriva războiului

„Nu există sarcină mai presantă decât lupta pentru consolidarea păcii și securității internaționale”

Declarațiile președintelui Consiliului de Stat al R. D. Germane, Erich Honecker

BERLIN 12 (Agerpres). — În condițiile actuale, nu există sarcină mai presantă decât lupta pentru consolidarea păcii și securității internaționale...

AGENȚIA FRANCE PRESSE: „Statele Unite — un buget militar contestat”

Intr-o amplă corespondență din Washington, agenția France Presse relevă criticile în tot mai recente formulate de diferite personalități americane la adresa bugetului militar al S.U.A. pentru viitorul exercițiu financiar (1982-1983) — care, potrivit președintelui Consiliului de Stat al R.D. Germane, într-o alocuțiune transmisă de agenția A.D.N....

PENTRU REUNIFICAREA PAȘNICĂ A COREEI

Un interviu al președintelui Kim Ir Sen

PHENIAN 12 (Agerpres). — Președintele Republicii Populare Democrate Coreene, Kim Ir Sen, a reafirmat, într-un interviu acordat agenției Taniug, propunerea de reunificare a Coreei...

PAKISTAN Constituirea Consiliului Federal Consultativ

Cuvintarea președintelui Zia-Ul Haq

ISLAMABAD 12 (Agerpres). — Luind cuvântul la ședința de deschidere a primei sesiuni a Consiliului Federal Consultativ, care înlocuiește parlamentul, președintele Republicii Islamice Pakistan, general Mobammad Zia-Ul Haq, a subliniat că rolul acestui organism...

GENEVA Reluarea negocierilor dintre U. R. S. S. și S. U. A. privind limitarea armamentelor în Europa

GENEVA 12 (Agerpres). — La Geneva au fost reluate, la 12 ianuarie, negocierile dintre U.R.S.S. și S.U.A. privind limitarea armamentelor...

PREOCUPĂRI ECONOMICE ÎN ȚĂRILE ÎN CURS DE DEZVOLTARE MADAGASCAR: Măsură în direcția întăririi rolului planificării

ANTANANARIVE 12 (Agerpres). — Creșterea bazelor pentru edificarea unei societăți socialiste constituie principala scop a politicii guvernului de la Antananarive...

PERU: Spre instituirea controlului asupra inflației

LIMA 12 (Agerpres). — În mesajul său adresat națiunii, primul ministru peruian, care detine și portofoliul economiei, finanțelor și comerțului, Manuel Ulloa Elias, a chemat populația să se mobilizeze...

LA O.N.U. A FOST PROCLAMAT „Anul internațional pentru sancțiuni împotriva R.S.A. și a politicii de apartheid”

NAȚIUNILE UNITE 12 (Agerpres). — Consiliul O.N.U. împotriva apartheidului a lansat formal „Anul internațional pentru sancțiuni împotriva Republicii Sud-Africane și a politicii sale de apartheid”...

Johannesburg. Poliția sud-africană reprimă cu cruzime o demonstrație a populației majoritare împotriva discriminării rasiale

În legătură cu decizia S.U.A. de a vinde avioane Taiwanului

WASHINGTON 12 (Agerpres). — Departamentul de Stat al S.U.A. a dat publicității o declarație prin care anunță că Statele Unite au hotărât să nu vândă Taiwanului avioane de vânătoare perfecționare...

AGEȘIILE DE PRESĂ — pe scurt

SEȘIUNE EXTRAORDINARĂ A PARLAMENTULUI FRANCEZ. La Paris s-au deschis, marți, lucrările sesiunii extraordinare a parlamentului francez...

LA CAIRO a sosit într-o vizită oficială de două zile secretarul de stat al S.U.A., Alexander Haig...

al armatei, reverendul dr. Damuan, Chris Burkart Aïm, lider al studenților, Joachim Armiger Kwei, fost lider sindical, demis de fostul președinte, Hilla Limann...

VIZITĂ LA BAGDAD. Președintele Republicii Irak, Saddam Hussein, l-a primit pe Petar Siambovici, vicepreședinte al R.S.F. Iugoslavia...

COMPONENTA CONSILIULUI NAȚIONAL PROVIZORIU AL APĂRĂRII AL GHANEI. Marti, la Accra, a fost anunțată componența Consiliului Național Provizoriu al Apărării al Ghanei...

FAȚĂ DE ÎNCEPUTUL acestei săptămâni, condițiile meteorologice s-au ameliorat în parte pe continentul european...

atribuit post-mortem titlul de profesor Colegiului Cervantes din Madrid, printr-o hotărâre a Guvernului Spaniei, Antonio Machado a murit în Franța, în 1939...

ROMA 12 (Agerpres). — La Campidoglio — sediul municipalității Roma — a avut loc ceremonia decernării premiului național al științelor „Italia-81”...

SOMAJUL ÎN AUSTRIA. În această lună numărul șomerilor din Austria va ajunge la cifra-record de 140-145 mii de persoane...

NOI RECUNOAȘTERI ale succeselor medicinei românești

ROMA 12 (Agerpres). — La Campidoglio — sediul municipalității Roma — a avut loc ceremonia decernării premiului național al științelor „Italia-81”...

RIGORILE IERNII

desfășoară în mare măsură cu participarea militarilor și elicopterelor. În centrul Anghiei, ceață densă a redus vizibilitatea până la 5 metri...

MARGINALII

„Ulzii furtunii” în acțiune

KAZANLIK NU ESTE NUMAI UN DAR AL TRANDAFIRILOR...

Drumul care duce din Sofia spre inima munților, flancat, cînd mai s-aproape, cînd mai departe, de frunzișe pluvele de stînci, pare pe alocuri fundul unei ciclopeice albi de piatră...

manent. Hristo Botov, care a trăit 10 ani în România, anii cei mai rodnicii ai vieții lui, a tipărit aici, la noi, singur sau în colaborare, opt ziare care pleacă peste Dunăre pînă la cîntecul sîntător...

Insemnări de călătorie din R. P. Bulgaria

ostasi rusi, în războiul din 1877-1878 pentru neatințarea României și Bulgariilor. „Îndată după Karlovo și Kalofer, intrăm în județul Stara Zagora. Sintem în plină Vale a Trandafirilor...

veche de cîteva secole, în 1472 fiind atestată pentru prima dată documentar creșterea trandafirului în jurul Kazanlikului. A găsit aici un teren și un microclimat corespunzătoare cerințelor sale...

Insemnări de călătorie din R. P. Bulgaria

Neîndoielnic însă că mărturiile cele mai clare ale grîii pentru trandafir le găsește la Institutul de cercetări științifice pentru uzurile vegetale din trandafiri, plante aromatice și plante medicinale din Kazanlik...

Profiluri arhitectonice noi la Stara Zagora, unul din principalele centre urbane din zona Kazanlikului

regul proces al cultivării trandafirilor și la întreprinderea plantărilor și pînă la transformarea petalelor în parfumată esență, fiind mecanizat, cu excepția strîngerii florilor...

a auzi pronunțându-se cu respect numele Românelor. Semn că în multe momente ale trecutului istoria celor două popoare s-a întrepătruns...